

til Stationens aarlige Drift, kan der selvfølgelig ikke være Tale. Jeg stiller mig noget skeptisk med Hensyn til, hvorvidt det er heldigt at det Beløb, jeg før nævnte til Malkearbejdets Fremme, gives til Landboforeningerne. Jeg tror, der var større Grund til at gaa til Mejeri- eller Kontrolforeningerne, som absolut have nærmere ved at løse denne Opgave. Medens jeg altsaa stiller mig skeptisk over for Spørgsmaalet om at give denne Bevilling paa 6,500 Kr. til Landboforeningerne, nærer jeg ingen som helst Tvivl om Rigtigheden af at give en forhøjet Bevilling til Landboforeningerne til det, som vi i de senere Aar have haft noget af under Navn af lokale Markforsøg. Der er for mig ingen Tvivl om, at vi have meget mere Gavn af disse lokale Markforsøg, end vi have af de Oplysninger, som vi faa gennem Forsøgsstationerne. Det er sikkert nok, at vi have haft og fremdeles have Udbytte af de Forsøg, som gøres paa Forsøgsstationerne, men det kommer ikke i den Grad den almindelige Befolkning til gode — den har ikke Lejlighed til at se Resultaterne paa Forsøgsstationerne — som, hvis vi kunde faa flere af disse lokale Markforsøg. Jeg tror, man kan sige om Landboforeningerne, at de hidtil i meget høj Grad og meget ensidig have holdt sig til Husdyravlen, og dette har været naturligt tidligere. Jeg tror imidlertid, at der er Grund til — og jeg tror ogsaa, der er nogen Forandring i den Retning inden for Landboforeningerne — at gaa over til at have Opmærksomheden mere henvendt paa Planteavlens Udvikling. Men den rette Vej til at faa en større Interesse for Planteavlens Udvikling gaar temmelig sikkert mere i Retning af disse lokale Markforsøg end i Retning af at faa disse mange Forsøgsstationer. Jeg er godt nok klar over, at det har sine Fordele for Fynboerne at have Forsøgsstationer derovre, men jeg henstiller til Overvejelse af det ærede Finansudvalg, naar det staar over for dette Spørgsmaal om at give saa nær op mod 100,000 Kr., som der er Tale om med Hensyn til ny Forsøgsstationer, om der er Grund til at give en saa stor Bevilling, eller om vi ikke snarere skulde gaa til at give Landboforeningerne Midler i Hænde til i langt større Udstrækning end til Dato at optage disse saakaldte lokale Markforsøg.

Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Bevillingen til Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa. Jeg ved nok, at der er enkelte, som mene, at

der nu gøres alt for meget for Husmændene, som mene, at det er blevet en Mode, at alt skal gøres for disse, og som synes, at der er lige saa stor Grund til at gøre noget lignende for Gaardmændene, da det, naar det kom til Stykket, skulde være Gaardmændene, der bære det danske Landbrug, og at der derfor burde tages noget mere Hensyn til Gaardmændene, end der tages for Tiden. Jeg hører nu til dem, der ikke er saa bange for at gøre endnu mere for Husmandsbruget, end der er gjort til Dato. Skulde jeg derfor sige noget om Forhøjelsen af Beløbet med 15,000 Kr., vilde det selvfølgelig være en Anbefaling for at bevilge dette Beløb. — Den Sum, der er foreslaaet mere til Hedeselskabet, 3,500 Kr., er en Følge af, at Selskabet har haft en lignende Udgift til Forundersøgelser af Mergelbaner, som ikke ere komne til Udførelse, og Selskabet kan ikke faa Beløbet refunderet hos Lodsejerne, hvorfor det nu søger om at faa Statskassen til at betale det, og det er ret naturligt. Vi have haft Interesse af, at disse fattige Egne gennem Mergelbaner kunde faa nem Adgang til Mergel. — Der er Grund til Bevillingen af 8,000 Kr. til Havedyrkningens Fremme, som der er Forslag om. De dele sig i to Beløb, nemlig 3,000 Kr. til Rejsseudgifter for Fællesudvalget og 5,000 Kr., for at flere kunde faa Del i de Kursus, der afholdes. Navnlig det sidste finder jeg ikke Betænkelighed ved. Om der er Grund til at lade dette Udvalg rejse rundt for 3,000 Kr. mere, vil jeg henstille til Finansudvalgets Overvejelse. Den sidste Post, 13,000 Kr. til Veterinær- og Landbohøjskolen, skal for Størstedelen anvendes til forskellige Nyanskaffelser paa Veterinær- og Landbohøjskolen, og jeg ser mig ikke i Stand til at dømme om, hvorvidt de ere nødvendige. Jeg skal blot eksempelvis nævne, at det skal koste saadan noget som 3,500 Kr. at indhegne Frugthaven, fordi der er nogle, der ville gaa ind og tage deres Æbler og Pærer. Det synes dog at være et noget dyrt Hegn for at bevare den Frugt, de have derude, men det kan jo være, at det er nødvendigt. Ogsaa det vil jeg henstille til Finansudvalget nærmere at overveje.

Den næste Afdeling, som altsaa angaar Fiskeriet, har jeg allerede nævnt indeholder en Forhøjelse af Udgiften paa noget over 78,000 Kr., og jeg har ligeledes nævnt, at Forhøjelsen i alt væsentligt gaar til en forøget Udgift til Fiskerikontrollen. Den samlede Udgift, som vi nu, saa vidt jeg kan se af Finanslovforslaget, have til Fiskerikontrollen, altsaa til Tilsyn med Fi-